

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
PRÁVNICKÁ FAKULTA
KATEDRA FINANČNÍHO PRÁVA A FINANČNÍ VĚDY

NÁM. CURIEOVÝCH 7, PRAHA 1, 116 40
tel. +420 221 005 527 fax. +420 224 810 472

V Praze dne 26. března 2013

Věc: Počítání lhůt podle daňového řádu určených podle týdnů, měsíců a let

Po kolektivním projednání na zasedání katedry dne 26. března 2013 Katedra finančního práva a finanční vědy PFUK k výše uvedené specifické otázce interpretace a aplikace platného českého daňového práva uvádí níže své odborné stanovisko ke sjednocení doktríny finančního práva.

Počítání lhůt určených podle týdnů, měsíců a let je obecně pro účely daňového řízení a správy daní upraveno v ustanovení § 33 odst. 1 daňového řádu. Podle tohoto ustanovení lhůta stanovená podle týdnů, měsíců nebo let počíná běžet dnem, který následuje po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty, a končí (s určitými výjimkami upravenými v dalších ustanoveních daňového řádu) uplynutím toho dne, který se svým pojmenováním nebo číselným označením shoduje se dnem, kdy započal běh lhůty. Tím, že lhůta počíná běžet až dnem, který následuje po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty, se právní úprava v daňovém řádu odlišuje od ostatních procesních předpisů (občanský soudní řád, správní řád, trestní řád atd.). V jiných druzích procesů podle zmíněných ostatních procesních předpisů lhůta určená podle týdnů, měsíců a let končí uplynutím toho dne, který se svým jménem nebo číselným označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty, a nikoliv se dnem, kdy započal běh této lhůty. Lhůta podle ustanovení § 33 odst. 1 daňového řádu se tak způsobem počítání prodlužuje o jeden den v porovnání se stejně dlouhými lhůtami v jiných druzích procesů i s dřívější úpravou daňového procesu podle zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.

Počítání lhůty podle ustanovení § 33 odst. 1 se použije například na lhůtu podle § 136 odst. 1 a 2 daňového řádu (tj. lhůtu pro podání řádného daňového přiznání za zdaňovací období, které činí nejméně 12 měsíců, tedy zejména daňového přiznání k dani z příjmů). Naopak pro některé jiné lhůty obsahuje daňový řád speciální úpravu jejich počítání, resp. speciální úpravu počátku jejich běhu (např. lhůta pro stanovení daně podle § 148 odst. 1 daňového řádu nebo lhůta pro vymáhání nedoplatku na dani podle § 161 odst. 1 daňového řádu), která vede k odstranění výše zmíněného prodloužení o jeden den.

Přestože je úprava počítání lhůt určených podle týdnů, měsíců a let podle § 33 odst. 1 daňového řádu v kontextu českého právního řádu nesystémová a obsahuje z věcného hlediska neodůvodněnou odchylku od podobných úprav jiných druhů procesů, jedná se nicméně o platnou a účinnou úpravu, z níž lze dovodit vůli zákonodárce poměrně jednoznačně. Při použití standardních výkladových metod nelze tedy dospět k jinému závěru, než že lhůta uplatněná při správě daní a počítaná podle § 33 odst. 1 daňového řádu je vzhledem ke způsobu počítání skutečně o jeden den delší, nežli stejným časovým údajem stanovená lhůta počítaná podle jiných procesních norem či některých jiných ustanovení daňového řádu.

Prof. JUDr. Marie Karfíková, CSc. v. r.
vedoucí katedry